

Warszawa, dnia 13 maja 2010 r.

Sposób implementacji prawa Unii Europejskiej
**przyjęty w „Założeniach do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i
górnictwo oraz innych ustaw” transponującej wymagania prawa Unii Europejskiej,
zawarte w dyrektywie 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca
2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz
nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U.UE nr OJ L 235/10 z dnia 23 września 2003 r.
oraz Dz.U.UE-sp.05-4-350L)**

Wymieniona dyrektywa 2003/41/WE stanowi wyraz dążenia Komisji Europejskiej do stworzenia rzeczywistego, zorganizowanego na skalę europejską, rynku wewnętrznego pracowniczych programów emerytalnych i stworzenia tym instytucjom możliwości działania ponad granicami państw członkowskich, w celu zwiększeniu poziomu oszczędności o przeznaczeniu emerytalnym. Ma się to przyczynić się do postępu gospodarczego i społecznego całej Unii.

Według danych zebranych przez organizację doradczą Komisji Europejskiej – CEIOPS, skupiającą działające w państwach członkowskich organy nadzoru finansowego, w połowie 2008 r. odnotowano 70 przypadków działania pracowniczych programów emerytalnych o charakterze transgranicznym. Takie programy realizowane były w dziewięciu państwach członkowskich (Wielka Brytania i Irlandia były stroną takich programów odpowiednio w 20 i 35 przypadkach, a kilka programów transgranicznych realizowały też Austria, Belgia, Niemcy, Luksemburg, Portugalia i Finlandia). Szczegółowy sposób implementacji przepisów dyrektywy zależy od konstrukcji systemu pracowniczego zabezpieczenia emerytalnego, który bardzo różni się w poszczególnych państwach członkowskich.

Dokonana już do polskiego porządku prawnego implementacja przepisów ww. dyrektywy umożliwia zagranicznemu pracodawcy przekazanie zarządzania prowadzonym przez siebie programem polskiemu pracowniczemu funduszowi emerytalnemu. Ze względu na przyjętą obecnie w polskim prawie konstrukcję tych funduszy jest to możliwe jedynie w oparciu o konstrukcję tzw. zdefiniowanej składki. W przypadku tej konstrukcji wysokość świadczenia wypłacanego uczestnikowi programu nie jest w żaden sposób gwarantowana.

W ocenie Komisji Europejskiej państwa członkowskie muszą jednak zapewnić ustanowienie ram prawnych, które zezwalają znajdującym się na ich terytorium instytucjom pracowniczych programów emerytalnych na przyjmowanie finansowania ze strony przedsiębiorstwa z państw, w którym dopuszcza się inny rodzaj programu. Chodzi tu o funkcjonujące w wielu państwach członkowskich pracownicze programy emerytalne tworzone w oparciu o konstrukcję zdefiniowanego świadczenia.

Należy podkreślić, że tworzona regulacja odnosi się do działań podejmowanych przez podmioty realizujące pracowniczy program emerytalny zdefiniowanego świadczenia pracodawcy zagranicznego w sposób całkowicie dobrowolny.